Р Е Ш Е Н И Е
№ 3113

гр. София, 12.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 14.02.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова
ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова
Луиза Христова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **132** по описа за **2014** година докладвано от съдия Камелия Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

3

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.
Образувано е по касационна жалба на ЗД [фирма] против решение от 10.10.2013 г., постановено по НАХД № 15286/2013 г. на СРС, наказателно отделение, 95 с-в. Със същото е потвърдено НП № Р-10-355/02.08.2013 г. на заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, с което на ЗД [фирма] на основание чл. 320, ал. 1, вр. чл. 319, ал. 2, вр. ал. 1, т. 2 от Кодекса за застраховането е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв. за нарушение по чл. 107, ал. 1 от Кодекса за застраховането.
Решението се обжалва като неправилно постановено в нарушение на закона със съществени нарушения на процесуалните правила - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, по съображения, изложени в касационната жалба. Иска се да се отмени заедно с наказателното постановление.
Ответникът по касационната жалба – Комисията за финансов надзор изразява становище за неоснователност на жалбата.

СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.
Административният съд С.-град, като се запозна с обжалваното решение и обсъди доводите, посочени в жалбата, намира следното:
Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима.
Разгледана по същество е неоснователна.
С решение от 10.10.2013 г., постановено по НАХД № 15286/2013 г. на СРС, наказателно отделение, 95 с-в е потвърдено НП № Р-10-355/02.08.2013 г. на заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, с което на ЗД [фирма] на основание чл. 320, ал. 1, вр. чл. 319, ал. 2, вр. ал. 1, т. 2 от Кодекса за застраховането е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв. за нарушение по чл. 107, ал. 1 от Кодекса за застраховането.
От фактическа страна СРС е приел за установено, че на 03.10.2012 г. в Комисията за финансов надзор е постъпила жалба от К. К. М. в качеството му на управител на „М. М-90" ОД, съдържаща оплакване относно непроизнасяне от страна на [фирма] по повод щета, заведена въз основа на договор за застраховка „Автокаско" и по повод настъпило застрахователно събитие, при което било увредено моторно превозно средство, собственост на търговското дружество. Била извършена проверка от служител в Комисията за финансов надзор, по време на която били изискани всички документи по случая от застрахователното дружество. При проверката било установено, че застрахователното дружество не се е произнесло в 15-дневен срок след постъпването на всички документи по заведената щета. За извършеното нарушение бил съставен АУАН № Р-06-94/13.02.2013 г. за извършено нарушение по чл. 107, ал. 1 от Кодекса за застраховането, въз основа на което било издадено и наказателното постановление.
От правна страна съдът е приел, че ЗД [фирма] е нарушило чл. 107, ал. 1 от Кодекса на застраховането.
Решението на първоинстанционния съд е правилно.
Съгласно чл. 107, ал. 1 от Кодекса на застраховането в срок от 15 дни от представянето на всички доказателства по чл. 105, в процесния случай от 25.07.2012 г. застрахователят трябва да се произнесе по застрахователната претенция по един от посочените в т. 1 и т. 2 от същата разпоредба начини, като определи и изплати размер на обезщетение или застрахователна сума, или мотивирано да откаже плащане. От събраните по делото доказателства по несъмнен начин се установява, че на 03.10.2012 г. в Комисията за финансов надзор е постъпила жалба от К. К. М. в качеството му на управител на „М. М-90" ОД, съдържаща оплакване относно непроизнасяне от страна на [фирма] по повод щета, заведена въз основа на договор за застраховка „Автокаско" и по повод настъпило застрахователно събитие, при което било увредено моторно превозно средство, собственост на търговското дружество. Била извършена проверка от служител в Комисията за финансов надзор, по време на която били изискани всички документи по случая от застрахователното дружество. При проверката било установено, че застрахователното дружество не се е произнесло в 15-дневен срок след постъпването на всички документи по заведената щета. Следователно, от установените факти се установява, че застрахователното дружество е било длъжно да изпълни задължението си по чл. 107, ал. 1 от Кодекса за застраховането в срок до 09.08.2012 г., включително. От представените по щета №

120101000987/2012 г. документи е видно, че застрахователното дружество е изплатило претендираното застрахователно обезщетение на 08.11.2012 г., 12.11.2012 г. и на 14.11.2012 г., а именно извън установения за това срок. Неоснователно е оплакването, съдържащо се в касационната жалба за нарушение на материалния закон при издаването на наказателното постановление предвид обстоятелството на неправилно посочване на нарушената правна норма, а именно тази по чл. 107 от Кодекса за застраховането, както и предвид обстоятелството, че причина за забавяне при произнасянето бил факта на непредставяне на всички необходими доказателства за произнасяне по заявената претенция. От събраните по делото доказателства не се установява, при условие, че е констатирана подобна непълнота на представените доказателства, застрахователят да е уведомил за това застрахованото лице. Това е обстоятелство, което би следвало да бъде спазено с оглед съобразяване както на чл. 107, ал. 1 от Кодекса за застраховането, така и с оглед на съобразяването на чл. 105 от Кодекса за застраховането. Съобразно нарушената правна норма по чл. 107, ал. 1 от Кодекса за застраховането в срок от 15 дни от представянето на всички доказателства по чл. 105 застрахователят трябва да определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума или мотивирано да откаже плащането. Съобразно чл. 105, ал. 4, когато потребителят на застрахователната услуга е страна по застрахователния договор, застрахователят го уведомява за допълнителните доказателства най-късно в срок 45 дни от представянето на доказателствата, определени с договора и правилата по чл. 104. От събраните по делото доказателства не установява при наличието на непредставени доказателства от страна на застрахованото лице, същото да е било уведомено за това и да му е даден срок да представи същите.

Въз основа на изложеното, тази инстанция приема касационната жалба за неоснователна. Оспореното първоинстанционно решение като валидно, допустимо и правилно следва да се остави в сила.

Като съобрази направените фактически и правни изводи и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВНИЯТ СЪД С. – град, XIV-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 10.10.2013 г., постановено по НАХД № 15286/2013 г. на СРС, наказателно отделение, 95 с-в.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: